

## روت و بوغزِ آشنایی

۲

۱ بیتِ لِحْمِ دِلَه آتا سرشناس و پولدارِ مردی که ونه نوم بوغز بی‌یه زندگی کرده. وه نعو میِ مردی یعنی اِلْمِیْلِکِ بَسْتِگُون بی‌یه. ۲ آتا روز روتِ موآبیِ نعو میِ ره باته: «اجازه هده اسا که جو تاشی موقع هسه، من هر زمینی که میره اجازه هدائه بورم و، وشون پشتِ سر خوشه‌چینی هکنیم.» نعو میِ باته: «بور دتر جان.» ۳ روت راه دکتِه بورده آتا زمینِ دله کارگرایِ پشتِ سر خوشه‌چینی هکنه. اتفاقاً آتا روز ات نَفَرِ زمینِ دله بورده که صاحبِ زمینِ نوم بوغز بی‌یه، و اِلْمِیْلِکِ فامیلِ بی‌یه. ۴ همون روز بوغز بیتِ لِحْمِ جه بيمو، و کارگرا ره خِدا قُوتی هدا، و باته: «خداوند شمه همراه دواشه.» کارگرا هم باتنه: «خداوند تیره برکت هده.» ۵ وقتی بوغز، روت ره بدیه، شه سرکارگر ره باته: «اون جوون زنا کی هسه؟» ۶ سرکارگر باته: «وه همون موآبی زنا هسه که نعو میِ همراه موآب جا بيمو، ۷ وه مه جا اجازه بيهته که کارگرایِ پشتِ سر خوشی چینی هکنه، مینم اجازه هدامه. صوایی تا اسا یکسره کار هکرده و فقط ات کم دم بزونه.» ۸ بوغز روت ره هارشیه و باته: «دتر، گوش هکن، خوشه‌چینی وسه هیچ جای دیگه نشو، همین جه مه کارگرایِ زن پلی بمون. ۹ فقط مه کارگرا ره هارش و وشون پشتِ سر بور. من جوونا ره باتمه، تیره کار ندارن و تیره آزار نکین، و هر وقت که تشنا بیی، وشون پر هکرده کوزه دله او دَره بخر.»

۱۰ روت قدردونی وسه بوغز لینگِ بن دلا بییه و شه سر خاک رو بشته، و بوغز ره باته: «شما دونی که من بیگانه هسیمه چی شی وسه میره مُحَبَّتِ کیتی؟» ۱۱ بوغز باته: «دومه که وقتی ته مردی بمرده تو شی مار چتی مُحَبَّتِ هکردی، شه سرزمین و شه مار و پی پر ره ترک هکردی و شی مارِ خاطری غریب جا بيمویی، و کسایی پلی بيمویی که قبلاً نشناختی. ۱۲ خداوند تیره به خاطر آن گتی مُحَبَّتِی که هکردی آجر هده، خدایی که اسرائیلی‌ها وره عبادت کیننه و تو وره پناه بیاردی ته آن گتی گدشت ره بی جواب نیله.» ۱۳ روت جواب هدا: «آقا جان، شما خله لطف دارنی حتی من شمه کنیزم نیمه که، آتته میره مُحَبَّتِ هکردنی، امیدوارمه شمه سایه همیشه مه سر داوه.» ۱۴ چاشتِ موقع بوغز روت ره ونگ هکرده و باته: «برو غذا بخر، نون و ترشی هم دَره.» روت کارگرایِ پلی هینشته، و بوغز ونسه بوریشته بیسته و روت بخرده و سر بییه، و ات کم غدام زیاد بیارده. ۱۵ وقتی که روت دواره شه کار سر بورده، بوغز شه کارگرا ره باته: ۱۶ «هیچی وره ناوین، بیبیلین هر جا که خوانه بوره و خوشه‌جمع هکنه، حتی از قصد دسته دله خوشه ره پنه بشینن تا وه جمع هکنه.» ۱۷ روت تمام روز خوشه‌جمع هکرده و نماشون سر خوشه‌ها ره پکوپسه و حدود ده کیلو جو جمع هکرده. ۱۸ روت جو ره و شه ظهرِ غذایکه زیاد بیارده ره، شی مار وسه شهر بورده. نعو میِ وقتی آتته باره بدیه، باته: ۱۹ «دتر امروز تو کیجه خوشه‌چینی هکردی؟ خدا اون کسی که تیره هارشیه ره برکت هده.»

روت شی مار و سّه همه چی ره تعریف هکّرده که کینتا مردی زمین بورده، و باته که صاحب زمین نوم بو عیز هسّه. ۲۰ نعو می پسرزن ره باته: «خداوند وره برکت هده، خدا ته خدا بیامری مردی ره و اماره مُحَبِّتِ هکّرده و ترک نکرده. اون مردی ته شی پی پیر فامیل هسّه، وه گتِ اَمه فامیل هسّه.»

۲۱ روتِ موآبی شی مار ره باته: «اون آقا مره باته تا آخرِ تاشی همینجه مه زمینِ دله بَمون.» ۲۲ نعو می پسرزن ره باته: «دتر جان، خار هسّه که ونه کنیزا و ونه کارگرای همراه دواشی، نکه اَتا زمینِ دیگه دله بوری که، خدای نکرده ته سر بلایی بیارن.» ۲۳ هَمینسّه، روتِ موآبی، تا آخرِ تاشی بو عیز کنیزای همراه بَمونِسّه و جو و گنم جمع هکّرده و شی مارِ پَلی زندگی کرده.